

Càritas presenta la campanya institucional per al proper trienni

Amb el lema «Estima i Viu la Justícia», la responsable de l'equip de Desenvolupament i Sensibilització de Càritas Espanyola, Eva San Martín ha presentat, a Lleida, aquest passat 28 d'octubre, la nova campanya institucional de l'entitat diocesana. En l'acte hi ha intervingut també el secretari de Càritas Lleida, Josep Anton de la Fuente; el seu director, Ramon Baró, i el mateix bisbe Joan Piris. Aquesta campanya és una nova invitació de Càritas vers la construcció d'una vertadera família humana, i es fonamenta en el fet que tots i totes som fills i filles de Déu.

La ponent ha destacat els següents objectius de la campanya:

—Sensibilitzar i incidir sobre la urgència de recuperar com a valor la dignitat de totes les persones i l'exercici dels drets bàsics i fonamentals, en especial dels qui viuen en situació de més pobresa i vulnerabilitat.

—Comunicar els missatges de Càritas des de l'esperança.

—Denunciar les injustícies, tot treballant per eradicar la fam i la pobresa en el món, tant en la seva dimensió nacional com internacional.

—Animar la comunitat cristiana a implicar-se més i a participar més activament en l'anunci de l'esperança i en la denúncia de la injustícia.

Trobada de catequistes de Catalunya i les Illes a Andorra

Aquest passat 24 d'octubre, al Centre de Congressos d'Andorra la Vella, s'han inaugurat les VII Jornades de Formació per a Catequistes. L'acte ha estat presidit per Mons. Joan-Enric Vives.

El gruix de les activitats de la trobada s'han dut a terme durant el matí del dia següent. El treball de la tarda ha partit de la ponència del bisbe auxiliar de Barcelona i president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, Mons. Sebastià Taltavull, qui ha parlat de la catequesi com a aprofundiment de la Bona No-

va de Jesús, tenint com a text marc l'exhortació apostòlica del papa Francesc, *Evangelii Gaudium*. Ha anat seguit d'un treball de grups, una posta en comú i un col·loqui.

Les jornades no només han estat un espai de formació i de treball. També han tingut la voluntat de procurar espais d'oració i comunió entre els participants, uns 350 catequistes, de totes les diòcesis de Catalunya i les Illes Balears, encapçalades pels respectius delegats de Catequesi i altres preveres.

AJUDANT A VIURE

Que Jesucrist sigui el centre

Crist Rei de l'univers, que celebrem en aquest darrer diumenge de l'any litúrgic, és presentat com el primer ressuscitat en qui tots reviuran, victoriosos del mal i de la mort. Jesús parla del Regne «preparat per a vosaltres des de la creació del món»: aquest és el projecte de Déu per a la humanitat.

A la Bíblia, els reis, els caps del poble i Déu mateix vénen comparats als pastors (*Ez 34*), i Jesús es presentarà com el bon pastor que dóna la vida pel seu ramat (*Jn 10,11-18*). La imatge de Rei-Pastor es transforma en la del Rei-Jutge en Mateu 25, un text que posa a la llum la natura de la missió de Jesús, que no ha parat d'anunciar la vinguda del Regne i els seus actes, ensenyant que aquest Regne ha estat preparat per als petits i els pobres a qui Déu farà justícia i no bastarà dir Senyor, Senyor, per entrar-hi (*Mt 7,21*). Fent causa comú amb els més fràgils, patint la seva mateixa sort, identificant-se amb ells, actua amb misericòrdia, compassió i tendresa com Déu. Al mateix temps, investit de la reialesa divina, ha rebut el poder de condemnar aquells que els oprimeixen i donar als beneïts del seu Pare l'herència del Regne. Així és el Fill de l'home, Crist Rei de l'univers, que l'Església celebra en aquest diumenge.

A ningú pot estranyar, doncs, que el papa Francesc, en la seva exhortació programàtica *L'alegria de l'Evangelium* (núm. 3), hagi insistit explícitament en la centralitat de la trobada personal amb Jesucrist. La fe cristiana neix d'aquesta experiència. No és primordialment un sistema religiós, un codi moral, una tradició ritual, sinó una experiència vital. El punt de partida que ho ha desencadenat tot ha estat la trobada sorprenent i transformadora que van viure uns homes i dones amb Jesús, el Crist, experimentant allò que podria expressar-se com: «la proximitat salvadora de Déu». La seva vida queda transformada, donant un sentit i una orientació nova a la seva existència i trencant la imatge que tenien de si mateixos, de la vida, del món i de Déu.

En això consisteix l'experiència religiosa cristiana: viure, en l'àmbit de la comunitat i per acció de l'Esperit Sant, la trobada amb Crist ressuscitat, que porta a una nova manera de ser que es manifesta en un estil de vida caracteritzat per la sortida de si mateix: «tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despulat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm... Quan, Senyor?... El rei els respondrà: Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (*Mt 25,34-40*).

La història de la fe cristiana és la història d'una experiència que es transmet i es contagia d'unes generacions a unes altres. Podem analitzar molts aspectes d'aquesta experiència, però l'important és captar que el seu nucli és la trobada personal amb el Déu viu revelat en Jesucrist. Una trobada que afecta a tota la persona (pensaments, sentiments, la vida sencera), i que podem viure també nosaltres «perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors» (*Rm 5,5*).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ MIQUEL ALBERT SOLER

Mirada sonora i solidària

Mirada cristiana és una revista que s'escolta. Està adreçada a persones cegues i discapacitats visuals. Conté articles de diferents publicacions catòliques que llegeixen voluntaris i que es graven en un CD d'àudio. L'objectiu és, per al professor i pedagog Miquel Albert Soler, president de l'Associació Mirada Solidària, «transmetre la fe cristiana i els seus valors socials». Informació: 639 866 483 / info@miradasolidaria.net.

Hi ha poques eines evangelitzadores per a les persones cegues...

Sí, actualment només hi ha dues revistes catòliques en català accessibles a les persones cegues: *Catalunya Cristiana* edició Braille —trimestral, amb un recull de reportatges, articles i notícies d'Església publicades en el setmanari—, i *Mirada Cristiana* —que també és trimestral. Ambdues estan realitzades per l'Associació Mirada Solidària.

Com es troba l'evangelització del món del cec?

Hi manquen molts recursos i compromís per part de les grans organitzacions de cecs. Des de la nostra associació procurem incloure les persones amb discapacitat visual en el conjunt de la societat. Treballem per mitigar el buit i unir les persones sensibles al missatge de Jesús i fer-nos més presents a la nostra Església, que ha d'incloure tothom.

Es pot dir que, des de la foscor, et pots acostar més a Déu?

Entre les persones cegues també hi ha poca fe. Però la foscor pot ajudar a aguditzar tots els sentits i comprendre Jesús Déu, que és llum interior, veu que s'escolta, font que s'assaboreix, cep veritable que abraça, perfum d'encens que s'olora.

Òscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

«Mis buenos muertos»

El sacerdote Angelo Rossi, que solía acompañar a Roncalli en sus vacaciones en Sotto il Monte (donde nació Roncalli) aporta un vivo testimonio: «Otra devoción que yo vivía vivísima en el siervo de Dios era la devoción a los difuntos; los llamaba “mis buenos muertos”; a veces me recomendaba recurrir a ellos en mis necesidades y en mis dificultades espirituales. Me invitaba a acompañarlo en la visita al cementerio. Me sorprendía que cuando llegaba al pueblo de vacaciones su primera visita, incluso antes de ir a casa, era al cementerio, que estaba en el camino que conduce a la iglesia y a Camaitino (su casa familiar). También la última parada —al marchar tras las vacaciones— era para los muertos [...]. Es conocido que en su dormitorio del Vaticano conservaba las fotografías de sus párrocos difuntos, de sus padres y de sus hermanos y hermanas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

«¿En qué podemos ayudar?»

Las personas que critican a las familias separadas ignoran el dolor que siente una familia que se rompe. No deberían hablar mal de los padres que se separan. Por el contrario, harían bien en preguntar: ¿En qué podemos ayudar?

La amarga soledad se muestra en toda su crudeza cuando el niño regresa a casa después de la escuela y no hay ni hermanos ni ningún adulto que le espere. Se trata del desgraciadamente popular *key's children*, niño de la llave. El menor solitario cuya falta de supervisión por parte de un adulto nos lleva de cabeza a los profesionales de la infancia, por el consumo desaforado que hace de pantallas (televisión, vídeos, continuas conexiones a chats...) al llegar a su casa y no tener a nadie que le reciba.

Para ayudar, existe el valioso apoyo de la escuela: «Diles a tus padres que vengan a verme», es la mejor receta que puede darle el maestro al alumno taciturno, acompañándola de una cariñosa palmada en la espalda. La escuela es una importante estructura de soporte del alumnado con separación de los padres. Los países de habla inglesa la denominan el principal *support system*.

Cuando el docente da la oportunidad al alumno de que le cuente la situación familiar le está haciendo un gran favor. Conviene que este niño no se sienta como un *bicho raro* en la escuela. Hay que desculpabilizar a los menores de las situaciones que crean los adultos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una bici para el Papa

Octavio escribió: «Querido papa Francisco, el 2 de abril con mis amigos te traemos la *bici* de los abrazos, realizada por nosotros. Es preciosa. Nosotros estaremos allí, venga a saludarnos». La *bici de los abrazos*, bicicleta con un manillar más largo y dos asientos, permite al pasajero que viaja detrás *abrazar* al conductor: busca aliviar a los autistas de la soledad.

El Papa responde, una vez más, acogiendo a las personas y escuchando la compleja realidad del autismo en el marco de la XXIX Conferencia Internacional del Pontificio Consejo para los Operadores Sanitarios: «La persona con trastornos del espectro del autismo: animar la esperanza», celebrada los días del 20 al 22 de noviembre en el Vaticano, con la participación de expertos en autismo de los cinco continentes.

La Iglesia invita al amor y a la solidaridad fraterna. «Comparar con las personas que sufren de autismo la esperanza y la certeza de que la adhesión al Amor nos permite reconocer a Cristo resucitado cada vez que este se hace nuestro prójimo en el camino de la vida.»

«La calidad de vida de una comunidad se mide en gran parte por el compromiso en el cuidado de los más débiles y más necesitados y en el respeto a su dignidad de hombres y mujeres» (Juan Pablo II).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

24. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.
25. ■ **Dimarts** [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulencia; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.
26. ■ **Dimecres** [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Siri-ci, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.
27. ■ **Dijous** [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830). Sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).
28. ■ **Divendres** [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labou-ré, vg. paüla.
29. ■ **Dissabte** [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.
30. ■ **† Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.»

I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungí el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïreu despulat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vingüreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vingürem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïreu despulat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

Els llis respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

El rei contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Así dice el Señor Dios: «Yo mismo en persona buscaré a mis ovejas, siguiendo su rastro. Como sigue el pastor el rastro de su rebaño, cuando las ovejas se le dispersan, así seguiré yo el rastro de mis ovejas y las libraré, sacándolas de todos los lugares por donde se desperdigaron un día de oscuridad y nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas, yo mismo las haré sestear —oráculo del Señor Dios. Buscaré las ovejas perdidas, recogeré a las descarriadas; vendaré a las heridas; curaré a las enfermas; a las gordas y fuertes las guardaré y las apacentaré como es debido. Y a vosotras, mis ovejas, así dice el Señor: Voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío.»

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Y, cuando todo esté sometido, entonces también el Hijo se someterá a Dios, al que se lo había sometido todo. Y así Dios lo será todo para todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme.»

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?»

Y el rey les dirá: «Os aseguro que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis humildes hermanos, conmigo lo hicisteis.»

Y entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis.»

Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?»

Y él replicará: «Os aseguro que cada vez que no lo hicisteis con uno de estos, los humildes, tampoco lo hicisteis conmigo.»

Y estos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna.»

Jesucrist amb sant Pere i sant Pau. Capella Palatina (s. XII), Palermo

COMENTARI

Jesús, benèvol i humil de cor

L'escena del text d'avui no és una paràbola més. És una visió solemne del judici final. I, com ja podem sospitar, és pròpia i exclusiva de Mateu. La presentació del judici de Jesús com a Fill de l'home pot desfer els temors i donar peu a l'esperança. Vegem-ho en dos moments.

Recordem algunes dades rellevants. El judici corona i presideix els grans discursos de Jesús en Mateu (Mt 7,21-27, sermó de la muntanya; 13,37-43.47-50, paràboles del jull i la xarxa; 18,23-35, paràbola del rei que passa comptes als seus súbdits, el text d'avui). Mateu ha aclarit que «el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres» (16,27). El judici està present en les paràboles del final de Mateu (el servent bo i do-

lent, 24,45-51; les deu noies que esperen el nuvi, 25,1-13; els talents, 25,14-40). El text d'avui és literàriament un punt solemne i culminant de l'ensenyament de Jesús segons Mateu. Ara bé, el jutge és Jesús. El que podia quedar obert sobre la imatge de Déu que ofereixen les paràboles (p.ex. la de les deu noies i la dels talents), és recollit i clarificat en aquesta darrera escena. El jutge és Jesús, amb una característica que és exactament la contrària de les paràboles. En les paràboles l'amo, el propietari, el rei, es converteixen en el Senyor. En el text d'avui, el Senyor Jesús es converteix en el rei (25,34). La solemnitat embolcalla l'escena: els àngels, la glòria del Pare, el tron on s'asseu: Jesús és el Fill de l'home, el jutge del final de la història.

Per tant aquest jutge continua essent «Déu amb nosaltres», «és benèvol i humil de cor», «té un jou que és suau i la seva càrrega lleugera» i continua essent amb

nosaltres (18,20, cf. 28,20). No abdica de totes aquestes descripcions. Malgrat la seriositat de l'escena i el fet que no podem situar el judici en el futur (quan?), tanmateix el missatge de Mateu és fort. Però ensems ple de proximitat i de benvolença. En aquest emplaçament de tots els humans davant del jutge, el que no podem fer és banalitzar el missatge de Mateu: el que realment compta són les bones obres. I compta sobretot i directament per a la comunitat. Però compta també per a la humanitat, els convocats són totes les nacions. Ara bé, a la llum d'aquesta interpretació, el missatge és molt potent. Si els humans es dediquen a practicar les obres de misericòrdia, el judici que els espera és realment esperançador. Sobretot perquè qui troben en els germans és Jesús! Com dèiem en el comentari de la paràbola del jull: estem en bones mans.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Xarxa d'entitats sociocaritatives

Centre Assistencial Sant Joan de Déu

La missió del Centre Assistencial de Sant Joan de Déu d'Almacelles és donar una assistència integral i aconseguir la màxima integració social possible i qualitat de vida a les persones amb discapacitat intel·lectual i/o greus problemes de salut mental.

El nostre model assistencial es basa en l'atenció a la persona i les seves necessitats, així com les dels seus familiars, promovent la rehabilitació, la reeducació psicològica i social, la participació i la inclusió; amb una cultura assistencial oberta a la societat i amb vocació de servei, en la qual totes les persones se sentin identificades i hi participin activament. S'inspira en els valors de l'Ordre Hospitalària de Sant Joan de Déu, que impliquen tant la millora constant de la competència tècnica i formativa dels seus professionals com l'actuació ètica i humana en l'atenció i lluita contra l'estigma. Aquest model promou activament la gestió participativa.

El Centre té un Comitè de Direcció, així com un Equip de Gestió. En representació dels diferents professionals, persones ateses, voluntaris i famílies, hi han els Equips de Servei.

El Centre, en aquests moments, té una plantilla de 265 professionals, atén diàriament al voltant de 450 persones i té un equip de 57 voluntaris/es.

La nostra Institució està vivint un moment de creixement. Hi ha previst posar en marxa, properament, una nova unitat assistencial per atendre persones amb problemes de salut mental, adreçada a adults, infants i joves.

Sortida de Vida Creixent a Raimat

Vida Creixent ha realitzat, recentment, una visita a la pedania de Raimat. Un nombrós grup de membres d'aquest moviment apostòlic, arribats en dos auto-

cars, han visitat les bodegues Codorniu-Raventós. Aquest any se celebra el centenari d'aquest celler, quan un home, Manel Raventós, va comprar unes terres ermes i, amb molt treball, ell i els seus successors les han anat transformant en les magnífiques plantacions de vinya que són ara.

Durant la jornada, a l'església parroquial, s'ha celebrat una Eucaristia presidida pel rector del poble, Mn. Cinto Casanoves sj, i concelebrada per Mn. Xavier Batista, Mn. Martí Sandiumenge i el diaca permanent Julián Manzano.

El dinar, al Col·legi Claver, ha anat seguit d'una visita a la capella del col·legi, on s'ha seguit una explicació sobre les pintures i vitralls allí existents. De tornada a Lleida, tots els assistents han agraït aquesta bona jornada de convivència.

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha fet els següents nomenaments:

—Sra. Dolors Esteve, Animadora de Comunitat, forma equip amb Mn. Jaume Melcior, al servei de la Unitat de Pastoral formada per les parròquies de la Granadella, Bellguarda i Bovera.

—Sra. M.ª Teresa Salla, Sra. Dolors Queralt i Sr. Josep Solà, Animadors de Comunitat, formen equip amb Mn. Daniel Gómez i Mn. Josep Vicent Forner, al servei de la Unitat de Pastoral formada per les parròquies de Juneda, Puiggròs, les Borges Blanques, Torregrossa i la Floresta.

—Sra. Assumpció Solà, Animadora de Comunitat, forma equip amb Mn. Antoni Agelet, al servei de la parròquia de Sant Pau, de Lleida.

—Sr. Juan de Àvila Busquets i Sr. Francisco X. Domènech, Animadors de Comunitat, formen equip amb Mn. Francisco José Ribas i Mn. Jorge Emerson Ruiz, al servei de la Unitat de Pastoral formada per les parròquies d'Aitona, Soses, Seròs, Massalcoreig i la Granja d'Escarp.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere
Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 23 de novembre.** Crist Rei.
- **Dimarts 25 i dimecres, 26 de novembre.** Tridu en honor de la Verge Miraculosa:
—18 h, Eucaristia a la parròquia de Santa Maria de Gardeny.
- **Dijous, 27 de novembre:**
—17 h, Eucaristia del Tridu, presidida pel Sr. Bisbe, a la parròquia de Santa Maria de Gardeny.
- **Dissabte, 29 de novembre:**
—10 a 13 h, recés d'Advent de la Vida Consagrada a Raimat.
- **Diumenge, 30 de novembre.** Primer diumenge d'Advent:
—12 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Pere d'Alfarràs.

—Sr. Cèsar Minguella i Sr. Josep M.ª Escorihuela, Animadors de Comunitat, formen equip amb Mn. Víctor Manuel Espinosa, al servei de la Unitat de Pastoral formada per les parròquies d'Alpicat, Torrefarrera i Rosselló.

Recés d'Advent

Dissabte 29 de novembre celebrarem la inauguració de l'**Any de la Vida Consagrada**, convocat pel papa Francesc. El nostre bisbe Joan ens introduirà una reflexió per a la pregària personal i també presidirà l'Eucaristia. Ens acull la comunitat de jesuïtes del Col·legi Claver de Raimat. L'horari serà de les 9.30 a 13 hores. Tots, religiosos i religioses, som pregats de participar-hi.

AYUDANDO A VIVIR

Que Jesucristo sea el centro

Cristo Rey del universo, a quien celebramos en este último domingo del año litúrgico, es presentado como el primer resucitado en quien todos revivirán, victoriosos del mal y de la muerte. Jesús habla del Reino «preparado para vosotros desde la creación del mundo»: este es el proyecto de Dios para la humanidad.

En la Biblia, los reyes, los jefes del pueblo y Dios mismo son comparados a los pastores (Ez 34), y Jesús se presentará como el buen pastor que da la vida por su rebaño (Jn 10,11-18). La imagen de Rey-Pastor se transforma en la del Rey-Juez en Mateo 25, un texto que ilumina la naturaleza de la misión de Jesús, que no ha dejado de anunciar la venida del Reino y sus obras, enseñando que este Reino ha sido preparado para los pequeños y los pobres, a quien Dios hará justicia, y en el que para entrar no bastará decir Señor, Señor (Mt 7,21). Haciendo causa común con los más frágiles, sufriendo su misma suerte, identificándose con ellos, Jesús actúa con misericordia, compasión y ternura, como Dios. Al mismo tiempo, investido de la realeza divina, ha recibido el poder de condenar a aque-

llos que los oprimen y dar a los benditos de su Padre la herencia del Reino. Así es el Hijo del hombre, Cristo Rey del universo, que la Iglesia celebra este domingo.

A nadie puede extrañar, pues, que el papa Francisco, en su exhortación programática *La alegría del Evangelio* (n.º 3), haya insistido explícitamente en la centralidad del encuentro personal con Jesucristo. La fe cristiana nace de esta experiencia. No es primordialmente un sistema religioso, un código moral, una tradición ritual, sino una experiencia vital. El punto de partida que lo ha desencadenado todo ha sido el encuentro sorprendente y transformador que vivieron unos hombres y mujeres con Jesús, el Cristo, experimentando lo que podría expresarse como: «la proximidad salvadora de Dios». Su vida queda transformada, dando un sentido y una orientación nueva a su existencia y rompiendo la imagen que tenían de sí mismos, de la vida, del mundo y de Dios.

En esto consiste la experiencia religiosa cristiana: vivir, en el ámbito de la comunidad y por acción del Espíritu Santo, el encuentro con Cristo resucitado, que lleva a una nueva manera de ser que se manifiesta

en un estilo de vida caracterizado por la salida de sí mismo: «tuve hambre y me disteis de comer; tuve sed y me disteis de beber; era forastero, y me acogisteis; estaba desnudo, y me vestisteis; estaba enfermo, y me visitasteis; estaba en la cárcel, y vinisteis a verme... ¿Cuándo, Señor?... El rey les dirá: Os aseguro que cuanto hicisteis a uno de estos mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis» (Mt 25,34-40).

La historia de la fe cristiana es la historia de una experiencia que se transmite y se contagia de unas generaciones a otras. Podemos analizar muchos aspectos de esta experiencia, pero lo importante es captar que su núcleo es el encuentro personal con el Dios vivo revelado en Jesucristo. Un encuentro que afecta a toda la persona (pensamientos, sentimientos, la vida entera), y que podemos vivir también nosotros «porque Dios, dándonos el Espíritu Santo, ha derramado su amor en nuestros corazones» (Rm 5,5).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737